

Božidar Vesković „Praktično pčelarstvo

Da bi se utvrdilo stanje pčelinjih društava i količina rezervne hrane u košnici, čim prodje zima vrši se pregled svih pčelinjih društava. Posle ovoga, košnice otvarati samo onda kada je zaista potrebno. Uvek treba računati s tim da svaki pregled, pa i onaj koji se obavlja najpažljivije, uznemirava pčelinja društva i remeti njihov normalan rad. Posle svakog pregleda, pčelinja društva moraju uložiti veliki trud i mnogo materijala da iznova izgrade i poprave ono što je pregledom poremećeno, a to smanjuje efekte njihovog rada i proizvodnju meda. Uz to, svaki pregled izaziva veću potrošnju meda, a nepažnja stvara mogućnost da se ošteti, pa čak i uništi matica, zatim da zahladi leglo, a ponekad i da se izazove grabež.

Pregled pčelinjih društava vrši se po lepom, tihom i sunčanom danu, kada je napolju temperatura vazduha oko 18 stepeni Celzijusa ili više (ali ne ispod 16 stepeni), što se poznaje po masovnom izletanju pčela radilica iz košnice. Obično se u martu vrši detaljan pregled, kako bi se sagledalo celokupno stanje u košnici i mogle na vreme preduzeti odgovarajuće mere za brži razvoj pčelinjih društava. Klimatski uslovi ponekad omogućuju da se prvi prolećni pregled izvrši u februaru, što treba iskoristiti.

Za detaljan pregled pčelinjih društava treba predhodno pripremiti sav pribor, a naročito beležnicu. Tek po završenoj pripremi, počinjemo pregled prve košnice. Najpre se kroz otvor na letu pčele nadime sa nekoliko jakih mlazeva dima iz dimilice. Zatim se pričekava nekoliko minuta da se nasišu meda i umire. Tada se košnica pažljivo otvori, ukloni utopljacajući materijal, pa odozgo – preko satonoša, kad je to potrebno, ponovo nadimi sa nekoliko lakih mlazeva dima. Zatim se vadi jedan po jedan ram i pažljivo pregleda. Sve zaprljane delove košnice treba dobro očistiti, mrtve pčele sakupiti i sve, po završetku pregleda, spaliti. U slučaju da je neka košnica suviše zaprljana izmetom pčela, treba ramove, zajedno sa pčelama, premestiti u drugu, čistu, košnicu iz rezerve. Uprljano košnicu očistiti, dezinfikovati i ostaviti za rezervu. Posle ovoga košnica se dovodi u red. Gnezdo se sužava na onoliko ramova koliko su pčele posele, s tim što se, sa obe strane gnezda, odnosno ramova koji su posednuti pčelama, stavljaju ramovi sa medom i polenovim prahom. Ukoliko ramovi koje su pčele zaposlele nemaju dovoljno meda, treba im, do legla, dodati još neki ram sa više meda i polenovog praha. Tako suženo gnezdo treba ponovo utopiti; koliko će se utopljavajućeg materijala ponovo staviti, zavisi od vremenskih prilika.

Kad se završi pregled jedne košnice, odmah se u beležnicu unose sva zapažanja, na primer: ima li društvo maticu i kakvog je kvaliteta, koliki je broj okvira sa leglom, da li ima pojave nekih bolesti i štetočina, jačina društva, koliko je rezervne hrane u košnici, ima li dotrajalog i pocrnelog saća itd. Sve se ovo upisuje da bi se, odmah po završenom pregledu svih društava, preduzele određene mere.{jcomments on}